

HRVATSKO BIOFIZIČKO DRUŠTVO Zagreb

Prijedlog Skupštini Hrvatskog biofizičkog društva za izbor počasnoga člana Društva

Zagreb, 17. siječnja 2017.

Poštovani kolegice i kolege, članovi HBD,

predlažemo izbor dr. sc. Siniše Maričića za počasnoga člana Društva, kako je predviđeno Statutom Društva, čl.10 i 11.

Dr. Maričić jedan je od osnivača i prvi predsjednik Jugoslavenskog biofizičkog društva koje je *de facto* prethodnik Hrvatskog biofizičkog društva. Dr. Maričić zaista je jedan od začetnika biofizike na ovim prostorima, a njegov znanstveni doprinos započeo je još početkom 1960-ih kada je sudjelovao u gradnji prvog uređaja za NMR na Institutu Ruđer Bošković.

U nastavku bismo naveli kronologiju zbivanja na počecima biofizike u Hrvatskoj, gdje je dr. Maričić imao središnju ulogu:

- 26. 6. 1970. dr. Maričić organizirao je sastanak 26-oro znanstvenika u Klubu sveučilišnih nastavnika i, nakon rasprave, zaključeno je da je nužno organizirati jedan stručni sastanak znanstvenika iz područja biofizike.

- U Krapinskim toplicama od 5. – 7. studenoga 1970. godine održan je Prvi stručni sastanak biofizičara u Jugoslaviji i osnivačka skupština Jugoslavenskog biofizičkog društva (JBD).

- Prvi predsjednik JBD bio je upravo dr. Maričić. Iz Hrvatske, Društvu su predsjedali još i profesor Janko Herak, te profesorice Greta Pifat-Mrzljak i Jasminka Brnjas-Kraljević.

- Već 1971. godine JBD primljeno je u IUPAB, a dr. Maričić, kao i profesor Saša Svetina (Ljubljana) postali su članovi komisija IUPABa. Zanimljivo je napomenuti da je od 86 prvotnih članova JBD, njih 36 bilo iz Hrvatske od kojih su mnogi i danas članovi Hrvatskog biofizičkog društva.

- 1980. JBD pretvoreno je u Savez republičkih društava, a Hrvatsko biofizičko društvo osnovano je na sastanku u hotelu Medena kod Trogira.

Životopis (u nastavku) i popis publikacija dr. Maričića možete pronaći i na poveznici http://borut.com/sinisa_maricic/. Tekst o ulozi dr. Maričića u osnivanju JBD nalazi se na poveznici <http://biofizika.hr/onama/iz-povijesti-drustva/>. Ukazali bismo i na tekst https://www.pmf.unizg.hr/phy/NMR/nmr_tehnika/nmr_u_hrvatskoj, gdje je prikazana i uloga dr. Maričića u izgradnji prvog NMR uređaja i početnim NMR istraživanjima na IRBu.

Smatramo kako je izneseno više nego dovoljan argument za naš prijedlog, te se nadamo kako ćete ga prihvatiti i potvrditi izbor dr. sc. Siniše Maričića za počasnoga člana Hrvatskog biofizičkog društva.

Predlagači: Vesna Svetličić, Tomislav Vuletić, Bono Lučić

Dr. sc. Siniša Maričić u svome domu u prosincu 2016.

Kratki životopis (prema http://borut.com/sinisa_maricic/):

Rođen je 1926. u Skopju, Makedonija, kasnije se seli u Zagreb, gdje je završio srednje školovanje 1941. Diplomira 1951. na Sveučilištu u Zagrebu na Tehničkom fakultetu, na Zavodu za kemijsku tehnologiju. Nakon početnog istraživanja proizvodnje glinice i rada u industriji, pridružio se Institutu Ruđer Bošković u Zagrebu. Poslan je dvije godine (1955-1957) na specijalizaciju u nuklearnoj magnetskoj rezonanciji na Sveučilište u Leeds-u u Velikoj Britaniji. Doktorirao je 1959. na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Nakon prvog istraživačkog razdoblja u strukturnoj kemiji pomoću NMR metode i s uređajem koji je izgrađen na Institutu Ruđer Bošković uz punu podršku tadašnjeg ravnatelja i u suradnji s tvrtkom Končar iz Zagreb, uporabom iste metode nastavlja provoditi istraživanja uloge molekula vode u biološkim strukturama (Institut Ruđer Bošković 1955-1964, Instituta za biologiju Sveučilišta 1965-1974 i Institut za imunologiju 1974-1978). U periodu 1965-1966 uz stipendiju American Heart Association bio je gostujući znanstvenik na Johnson Foundation for biophysics na Sveučilištu Pennsylvanija (Philadelphia, SAD).

Razvio je metodu za proučavanje odnosa strukture i funkcije proteina protonskom magnetskom relaksacijom u evolucijski različitim hemo-proteinima. Godine 1978. pridružio se Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, gdje je utemeljio moderni istraživački odjel. U mirovini je od 1986. Od 1978. aktivan je u istraživanjima o komunikaciji između znanstvene periferije i regija koje su vodeće u znanosti, a posebno je razvio metodologiju za vrednovanje časopisa koji nisu uključeni u bazu ISI (Institute for Scientific Information, danas Thompson Reuters).

Bio je član odbora međunarodnih udruga, prvo za kemiju, a kasnije za biofiziku (IUPAB). Prvi je predsjednik Jugoslavenskog biofizičkog društva. Više godina bio je glavni urednik časopisa Croatica Chemica Acta i Scientia Yugoslavica. Objavio je 183 rada, a oko trećine radova objavio je u međunarodnim časopisima.